

माला ॥ (भोमस्य पुत्रः । यथा, महाभारते । १।८५।७७।
भोमोऽपि काक्षां बलधरां नामोपयेमे वीर्य-
शुक्लां तस्यां सर्वगं नामोत्पादयामास ॥”
सर्वत्रगामिनि, त्रि ॥ (यथा, याज्ञवल्क्ये । ३।१३०।
“करचरन्वितस्यापि पूर्वज्ञानं कथञ्चन ।
वेत्ति सर्वगतं कक्षात् सर्वगोऽपि न वेद-
नाम् ॥”)

सर्वगन्धः, स्त्री, (सर्वं गन्धा यचेति ।) चतुर्जात-
कादि । यथा, शब्दचन्द्रिकायाम् ।
“चतुर्जातकककोललवङ्गागुरुसिद्धकम् ।
सर्वगन्धमिदं चायं मुनिभिः परिकीर्तितम् ॥”
अन्यत्र भावप्रकाशे ।
“चातुर्जातककर्पूरककोलागुरुकुङ्कुमम् ।
लवङ्गसहितैश्च सर्वगन्धं विनिर्दिशेत् ॥”
(पुंलिङ्गेऽपि दृश्यते । यथा, हहत्संहितायाम् । ४८।४२ ॥

“रत्नानि सर्वगन्धांश्च विस्वश्च सवितकृतम् ।
प्रशस्तगात्रवैद्यो हिरण्यं मङ्गलानि च ॥”
सर्वगन्धविशिष्टे, त्रि । यथा, छान्दोग्योप-
निषदि । १।१४।२।

“आकाशात्मा सर्वकर्मा सर्वकामः सर्वगन्धः
सर्वरसः सर्वमिदमभ्यात्तोऽवाक्चन्द्रादरः ॥”)

सर्वगा, स्त्री, (सर्वं गच्छतीति ।) गम् + उः ।
टाप् । प्रियङ्गुवचः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सर्वग्रन्थिः, पुं, (सर्वं क्षिन् प्रत्यिरिव यत्र ।)
पिप्पलीमूलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सर्वग्रन्थिकं, स्त्री, (सर्वं ग्रन्थिरिवात्र । कन् ।)
पिप्पलीमूलम् । इति हेमचन्द्रः ॥

सर्वचर्मणः, त्रि, (सर्वं चर्मणा कृतः । सर्व-
चर्मण + “सर्वचर्मणः कृतः खखौ ।” ५।

२।५। इति खः ।) सकलचर्मनिर्मितः ।
इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

सर्वजनौनः, त्रि, (सर्वं जनाय हितः । सर्वं जन +
“सर्वं जनान् ठञ् खञ् ।” ५।१।८। इत्यस्य

वार्तिकोक्त्या खः ।) सर्वजनसम्बन्धी । इति
सिद्धान्तकौमुदी ॥

सर्वजया, स्त्री, (सर्वेषां जयो यस्याः ।) स्त्रीकर्तृ-
व्यमार्गशीर्षादिहादशमासनिष्पाद्यव्रतविशेषः ।
यथा । अथ सर्वजयाव्रतम् । सामान्योक्तं कृत्वा
अथ मार्गशीर्षे मासि असुक्कपचे असुकतिथौ
विष्णुपदोसंक्रान्त्यामारभ्य वर्षपर्यन्तं असुक-
गोत्रा श्रीअसुकौ हादशमासशक्रादित्यागफल-
प्राप्तिपूर्वकपुत्रपौत्राद्यैश्चैव प्रामात्तर-स्वर्गकामा
मनोरथकामा वा गणेशादिहरगौरीपूजात्मक-
सर्वजयाव्रतमहं करिष्ये । ततः सामान्योक्तं
नवग्रहपूजान्तं कृत्वा अग्न्यासं प्रणवेन कृत्वा
गौरीसहितहरं ध्यायेत् ।

“श्वेतवर्षं वृषारुद्रं व्यालयश्रोपवीतनम् ।
विभूतिभूषिताङ्गं व्याघ्रचर्मधरं शुभम् ॥

प्रचवक्त्रं दशभुजं जटिलं चन्द्रचूडकम् ।

द्विनेत्रं पार्वतीयुक्तं प्रमथैश्च समन्वितम् ।
प्रसन्नवदनं देवं वरदं भक्तवत्सलम् ॥”
इति ध्यात्वा ॐ नमः शिवाय क्लीं दुर्गायै
नमः । इति मन्त्रेणार्घ्यं कृत्वा पुनर्ध्यात्वा ॐ
गौरीसहितहराय नमः । इत्यासनादिना पूज-
येत् । ततः पञ्चपुण्याक्षलिदानं कृत्वा प्रणमेत् ।
“नमस्ते पार्वतीनाथ । नमस्ते शशिशेखर ! ।
नमस्ते पार्वतीदेव्यै चण्डिकायै नमो नमः ॥”
अथ कथा ।

लक्ष्मीरुवाच ।

“भगवन्तं सुखासीनं लक्ष्मीः पृच्छति केशवम् ।
केन व्रतेन देवेश स्त्रोणां सर्वमनोरथम् ॥
सौभाग्यमतुलञ्चापि पुत्रपौत्रविवर्धनम् ।
नानासुखसमायुक्तं लभ्यते वेषणवं पदम् ॥
तद्ब्रतं ब्रूहि मे देव । क्रियते च यथा प्रभो ॥
श्रीभगवानुवाच ।

अस्ति सर्वजया नाम यत्नानां ब्रह्मसूतम् ।
तस्यानुष्ठानमात्रेण स्त्रोणां सर्वमनोरथम् ॥
लोकणयहिते युक्ता सिध्यतीह न संशयः ।
कुरु त्वं तद्ब्रतं देवि । प्रचारय महोत्तले ॥

लक्ष्मीरुवाच ।

प्रसन्नो यदि देवेश विधानं मयि कथ्यताम् ।
सुखेन येन देवेश । क्रियते व्रतमुत्तमम् ॥
श्रीभगवानुवाच ।

सर्वजयाव्रतं वक्ष्ये शृणु पद्मे सुशोभनम् ।
नैव दृष्टं व्रतं देवि यथा सर्वजयाव्रतम् ॥
पुरुषाणां गयायाहं स्त्रोणां सर्वजयाव्रतम् ।
पितृभारहृकं नाम मनोरथप्रदायकम् ॥

व्रतराजमिदं भद्रे नारीणां सुखदायकम् ।
मार्गशीर्षे त्यजेत् शक्रां पौण्डरीकं फलं लभेत्
पौषे तु लवणं त्यक्त्वा गोसहस्रफलं स्मृतम् ।
माघे तैलं परित्यज्य त्रियं प्राप्नोति मानवी ॥

फाल्गुने च त्यजेत् पूगं भवेत् पतिव्रता सती ।
चैत्रे पुष्पं परित्यज्य सा याति परमां गतिम् ॥
भक्तं त्यक्त्वाथ वैशाखे याति चन्द्रपुरीं शुभाम् ।
ज्येष्ठे धाराजलं त्यक्त्वा वारुणं लोकमाप्नुयात् ॥

आषाढे च दधि त्यक्त्वा वारुणं लोकमाप्नुयात् ॥
आषाढे वसनं त्यक्त्वा प्रजापतिपुरं व्रजेत् ।
भाद्रे तु व्यजनं त्यक्त्वा नारायणपुरं व्रजेत् ॥
आश्विने च हृतं त्यक्त्वा लावणमुत्तमं लभेत् ।

शय्याश्च कार्तिके त्यक्त्वा प्रयाति परमां गतिम्
मासान्ते चोपभुञ्जीत सर्वं दत्त्वा हिजातये ।
शय्या देया व्रते पूर्णे दानानि विविधानि च ।
गौरीया हरश्च संपूज्य शक्रा भुञ्जीत पायसम् ॥

एवं या कुरुते नारी वर्षं यावत् समाप्यते ।
स्वर्गे वसति सा नित्यं पुत्रपौत्रप्रतिष्ठिता ॥
तत् कुरुष्व प्रयत्नेन येन सर्वजया भव ।
शचीव देवराजस्य रतीव मदनस्य च ।

तत्सदृशी भवेत् भद्रे व्रतस्यास्य प्रसादतः ॥”
इति स्कन्दपुराणोक्ता सर्वजयाव्रतकथा समाप्ता
ततः सुत्वा प्रणम्य विरुजेत् । वर्षान्ते प्रतिष्ठा-
कर्त्तव्या । अथ दानेऽसुकमासासुकद्रव्यागज्या

सुकफलप्राप्तिकामा शिवदुर्गाप्रीतिकामा वा
ब्राह्मणायाहं ददे इति वदेत् । इति लक्ष्य-
चन्द्रिका ॥

सर्वजित्, पुं, (सर्वान् जयतीति । जि + क्तिप् ।)
कालचक्रस्य एकविंशवर्षः । इति केचित् ॥
(त्वाष्ट्रे युगे आद्यवत्सरः । यथा, हहत्संहि-
तायाम् । ८। ३७ ।

त्वाष्ट्रे युगे सर्वजिदाय उक्तः

संवत्सरोऽन्यः खलु सर्वधारी ॥”)

सकलजयकर्त्तरि, त्रि ॥

सर्वज्ञः, पुं, (सर्वं जानातीति । ज्ञा + कः ।)

शिवः । (यथा, महाभारते । १३।१०।३८ ।

“सुवर्णरेताः सर्वज्ञः सुवीजो बीजवाहनः ॥”

बुधः । इत्यमरः । १।१।३५। १।१।३५ ॥ (विष्णुः ।
यथा, महाभारते । १३।१४। ६१ ।

“सर्वदर्शी विमुक्तात्मा सर्वज्ञो ज्ञानसुतमम् ॥”)

सकलज्ञातरि, त्रि ॥ (यथा, रघुः । १०।२० ।

“सर्वज्ञस्त्वमविज्ञातः सर्वयोनिस्त्वमात्मभूः ॥”)

सर्वज्ञा, स्त्री, (सर्वं जानातीति । ज्ञा + कः ।

टाप् ।) दुर्गा । यथा, देवीपुराणे ४५ अध्याये ।

“उत्पत्तिस्त्रितानां शेषो रजादिविगुणा मता ।

सर्वज्ञा सर्ववेत्तत्वाच्छान्तिश्चाच्छान्तिश्च्यते ॥”

सर्वतः, व्य, चतुर्दिगभिध्यातिः । तत्पर्यायः ।

समन्ततः २ परितः ३ विश्वक् ४ । इत्यमरः । १।

४।१३ ॥ (यथा, मुण्डकोपनिषदि । ३।२।५।

“ते सर्वगं सर्वतः प्राप्य धीरा

युक्तात्मानः सर्वमेवाविशन्ति ॥” ॥

सर्व + तसिच् । सर्वः । यथा, मनुः । १।५।

“अप्रतर्कमविज्ञेयं प्रसुप्तमिव सर्वतः ॥”

“प्रसुप्तमिव सर्वतः प्रथमार्थे तसिः । स्वकार्या-

न्ममित्यर्थः ।” इति तट्टीकायां कुङ्कुमः ॥ पञ्च-

न्यास्तसिच् । सर्वस्मात् । सर्वेभ्यः । यथा,

मनुः । ४।२४७ ।

“सर्वतः प्रतिगृह्णीयान्मन्त्राभयदक्षिणाम् ॥”

सप्तम्यास्तसिच् । सर्वं क्षिन् । यथा, ऋतु-

संहारे । १।२३ ।

“भ्रमति गवययूथः सर्वतस्तोयमिच्छन्

शरभकुलमजिह्वं मोहरत्यस्य कृपात् ॥”)

सर्वतःशुभा, स्त्री, (सर्वतः शुभं यस्याः ।)

प्रियङ्गुवचः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सर्वतन्त्रः, पुं, (सर्वं तन्त्रमस्येति ।) सकलतन्त्रा-

ध्येता । इति केचित् ॥ (स्त्री, सर्वं तन्त्रमिति ।)

सकलशास्त्रज्ञ ॥

सर्वतापनः, पुं, (सर्वान् तापयतीति । तप +

षिच् + क्तः ।) कामदेवः । इति केचित् ॥

सर्वतापके, त्रि, ॥

सर्वतिक्ता, स्त्री, (सर्वतस्तिक्ता ।) काकमाची ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

सर्वतोभद्रः, स्त्री, पुं, (सर्वतो भद्रमस्मादिति ।)

ईश्वरगृहविशेषः । इत्यमरः । २।२।१० ॥ दारा-

लिन्द्यादिभेदभिन्नाध्यगृहम् । तस्य लक्षणमुप-

न्यस्तं साङ्गन यथा,—